

Handläggare: Inger Nilsson
Telefon: 508 23 305

Till
Hägersten-Liljeholmens
stadsdelsnämnd 2009-09-17

Verksamheter året runt för barn till missbrukare - remissyttrande

Förvaltningens förslag till beslut

Hägersten-Liljeholmens stadsdelsnämnd godkänner förvaltningens tjänsteutlåtande och översänder det som sitt remissyttrande till kommunstyrelsen.

Maria Mannerholm
Stadsdelsdirektör

Ingrid Widebäck
Avdelningschef

Sammanfattning

Stefan Nilsson (MP) föreslår i en skrivelse till kommunstyrelsen att det i Stockholms stad ska finnas öppen gruppverksamhet för barn till missbrukare även under sommaren. Han föreslår också att en inventering ska göras av stadsdelsnämndernas verksamheter för stöd och hjälp åt dessa barn samt att ökat ekonomiskt stöd ska ges till frivilligorganisationer som arbetar med målgruppen.

Förvaltningen håller med motionären om vikten av att ge stöd till barn till missbrukare, men anser att stödet sommartid bör ges i andra former än av öppna gruppverksamheter. Under övrig tid av året bör gruppverksamhet tillhandahållas i form av s.k. Vågengrupper, gärna i samarbete mellan flera stadsdelsförvaltningar.

Ärendets beredning

Ärendet har beretts vid avdelningen för social omsorg. Information till de fackliga organisationerna lämnas vid samrådsgrupp den 1 september 2009. Handikapprådet informeras vid sammanträde den 10 september 2009.

Bakgrund

Stefan Nilsson (MP) föreslår i en skrivelse till kommunstyrelsen att en inventering ska göras av stadsdelsnämndernas verksamheter för stöd och hjälp åt barn till missbrukare, att det i Stockholms stad ska finnas öppen gruppverksamhet även på sommaren för dessa barn och att frivilligorganisationer som arbetar med dem ska få ökat ekonomiskt stöd.

Som bakgrund till förslaget anför Stefan Nilsson att barn till missbrukare har det extra svårt på sommaren, att gruppverksamheter visat sig vara ett effektivt sätt att stödja och hjälpa barnen och att det kan vara lättare för barnen att få kontakt med och känna förtroende för en frivilligorganisation.

Förvaltningens synpunkter

Gruppverksamheter för barn till missbrukare, så kallade Våenggrupper, har funnits i stadsdelsområdet sedan 1997, då de startade på initiativ av dåvarande Hägerstens stadsdelsförvaltning. Grupperna är slutna med högst sju deltagare per grupp. Träffarna är strukturerade och genomförs enligt ett arbetssätt som utarbetats av Rädda Barnen. Mycket omsorg ägnas åt att skapa trygghet i gruppen så att deltagarna ska våga ta upp händelser och känslor som är svåra för dem.

Under de senaste åren har en-två grupper genomförts årligen under ledning av två erfarna familjebehandlare. Deltagarna har kommit via socialsekreterare eller t.ex. skolsköterska. De utvärderingar som gjorts av grupperna har visat att de är av stort värde för barnen och ungdomarna. Det faktum att barnet gått i grupp har också i vissa fall fått föräldrarna att själva söka hjälp för missbruket.

Det problem som finns med verksamheten är att den tar mycket tid i anspråk. Förutom själva träffarna, som äger rum arton gånger per grupp, krävs ett omfattande arbete med förberedelser och rekrytering till grupperna. Det är ibland svårt att få ihop tillräckligt stora grupper, vilket kan innebära att de som "står i kö" kan få vänta ett tag tills gruppen kommer igång.

Om kommunen ska kunna fortsätta erbjuda insatser som Våenggrupper och liknande behöver, enligt förvaltningens uppfattning, en diskussion påbörjas om samverkan mellan stadsdelarna kring sådana verksamheter. Grupper som drivs av

frivilligorganisationer är också tänkbara under förutsättningen av kvaliteten i verksamheterna kontrolleras. Den inventering som motionären föreslår kan vara ett sätt för stadsdelarna att få kännedom om andra verksamheter som de kan samarbeta med och länka till.

Stefan Nilsson föreslår i sin skrivelse att gruppverksamheter ska finnas året runt, även på sommaren. Som framgår ovan baseras arbetet i Vågengrupperna mycket på trygghet och kontinuitet. Vågenmetoden är därmed inte möjlig att använda i öppna grupper som bara håller på kort tid eller där deltagare går i och ur efterhand. Det stöd som förvisso kan behövas för barnen till missbrukare under sommaren måste därför se ut på något annat sätt. För egen del kan förvaltningen tänka sig att inför sommarloven lämna tydlig information via skolor och ungdomsgårdar om att barnen och ungdomarna kan vända sig till t.ex. fältassistenter, ungdomsstödare och ungdomsmottagning. För de mindre barnen finns möjlighet att vända sig till Barnens hjälptelefon, som drivs av Bris.

Bilagor

1. Remisshandling